

Blik op 2012 met GD-dierenarts Teun Fabri

“Wij zijn de verbinding tussen de wetenschap en de praktijk”, antwoordt GD-dierenarts Teun Fabri op de vraag hoe hij de rol van de GD in de sector op dit moment zou omschrijven. Een interview met Fabri over de GD van nu, de stand van zaken in de sector en de discussie over antibiotica.

Wat doet u precies bij de GD?

“Ik werk samen met twee collega's in de sectiezaal, dat doe ik al 25 jaar. Daarnaast doe ik onderzoek naar darmgezondheid bij leghennen en vleeskuikens. Dat al zo'n 15 jaar. En ik ben hoofd van de veterinaire afdeling: dat houdt in dat ik de GD-dierenartsen, de buitendienst en de proefdierfaciliteit aanstuur.”

Die proefdierfaciliteit is niet zo bekend, vertel daar eens iets over.

“Ik ben sinds 2001 verantwoordelijk voor de SPF-stallen (stallen met dieren die gegarandeerd vrij zijn van bepaalde ziektekiemen, red.) in de proefdierfaciliteit. Ik moet dus zorgen dat de SPF-dieren ook SPF blijven. In de proefdierfaciliteit deden we eerder vooral praktijkonderzoek, gefinancierd door de sector. Nu is 75% van het onderzoek voor derden. Onze faciliteit is uniek en we hebben bovendien de tijd mee. Dertig tot veertig jaar geleden waren er veel farmaceuten, nu zijn ze veelal samengegaan. Ze doen alleen nog maar de voor hun rendabele dingen, onderzoek besteden ze graag uit aan partners zoals de GD.”

“Onze onderzoeksfaciliteit is uniek”

Waaruit bestaat het werk van de GD nog meer?

“Veldwerk is ook een heel belangrijk onderdeel, voor onze GD-dierenartsen zo'n 60 tot 70% van hun dagtaak. En dan is er nog het werk in de sectiezaal. Daar zag je de afgelopen jaren een spectaculaire ontwikkeling. Onge-

veer 20 jaar geleden kregen we zo'n 100.000 secties per jaar binnen. Nu krijgen we er veel minder, maar de secties zijn wel moeilijker. We krijgen namelijk de lastigste gevallen binnen, waar ook meer vervolgonderzoek aan vastzit, de rest gebeurt al op de praktijk.”

Antibiotica is momenteel een veel-besproken onderwerp. Hoe springt de GD daar op in?

“Als je kijkt naar hoe de sector zich heeft ontwikkeld, dan was het management altijd gericht op het op de juiste momenten inzetten van antibiotica. Daar moeten we nu, gezien de hele politieke en maatschappelijke discussie, vanaf. Dus wordt er naar alternatieven gezocht. Antibiotica worden in 50% van de gevallen ingezet voor darmproblemen, dus je ziet nu veel additieven tegen darmproblemen op de markt komen. Deze additieven moeten worden geregistreerd en daarvoor voert de GD onderzoek uit. Ook is de GD op het gebied van antibiotica momenteel erg druk met monitoring. We hebben ook veel nieuwe plannen op dit gebied.”

Oja? Vertel.

“Het zit namelijk zo: antibiotica worden ingezet bij bacteriële infecties. Maar elke bacteriële infectie heeft een primaire oorzaak: meestal een virale infectie. Als je die virale infectie kunt aanpakken, heb je dus ook geen secundaire infecties en hoeft je minder antibiotica te gebruiken. We ontwikkelen daarom testen om virale infecties aan te tonen. Stap twee is dan het maken van infectiemodellen (hoeveel impact heeft een infectie en voor hoeveel schade zorgt het?) en het doen van prevalentiestudies (hoe vaak komt iets voor?). De derde stap is het monitoren van het probleem.”

“Druk met de monitoring van antibiotica”

Welke ontwikkelingen vallen u op dit moment nog meer op?

“Je merkt de invloed van veranderde huisvestings- en welzijnsnormen. Uit het oogpunt van diergezondheid zijn dat niet altijd positieve effecten. Zo komt Aviaire Influenza meer voor bij uitloopdieren, een actueel onderwerp. En verder zijn *Salmonella Gallinarum*, *Salmonella Pullorum*, *Pasteurella multocida* en vlekziekte weer terug van bijna weggeweest. Ook zijn er meer worminfecties door grondhuisvesting.”

Hoe zou u de rol van de GD op dit moment omschrijven?

“Ik vind dat wij de verbinding zijn tussen de wetenschap en de praktijk. Wij analyseren de praktijk en geven de wetenschap aan: daar liggen de problemen. Andersom ook: wij halen informatie uit de wetenschap en maken die toepasbaar voor de praktijk. Als er bijvoorbeeld exportproblemen zijn, dan haal je de kennis om het probleem het beste op te lossen uit de wetenschap. Met de komst van gespecialiseerde dierenartspraktijken zijn wij wat meer naar de wetenschappelijke kant opgeschoven en zo is er een balans en bovendien een goede samenwerking met de praktijken. Dat vind ik typisch de rol van de GD van nu: de dierenarts ondersteunen met laboratoriumonderzoek, data en kennis.”

“Dierenartsen zijn onze ogen in het veld”

Is de GD niet te veel richting de wetenschap opgeschoven?

“Je moet daar wel voor waken en daarom zorgen we ervoor dat we zoveel mogelijk veldcontacten hebben. Zeker de mensen in de sectiezaal en de centrale dierenarts (een telefoon-adviesdienst) moeten exact weten wat er speelt. Contacten met de practici zijn daarbij heel belangrijk. Zij zijn onze ogen in het veld. Ook via VMP houden ze ons op de hoogte. Dit willen we dan ook heel graag uitbreiden richting de legsector. De gezondheid op vleeskuikenbedrijven is de laatste jaren spectaculair gestegen en er is ook veel meer bewustwording. In de legsector mag

het nog wel wat meer: een beter hygiënebesef en een beter idee dat gezondheidsproblemen niet alleen een risico zijn voor een bedrijf maar voor de hele sector.”

Waar staat de GD over 15 jaar?

“Over 10 tot 15 jaar verbinden we nog steeds de wetenschap met de praktijk. We doen dan vooral veel aan databeheer en datacommunicatie. We hebben indicatoren in de stallen hangen die door de pluimveehouder en de dierenarts worden afgelezen. Wij kunnen die gegevens ook zien en er waar nodig op reageren. Als ik verder filosoof, dan zijn er stappentellers

“Gezondheid in de legsector mag nog wel beter”

voor kippen. Worden er opeens veel minder stappen geteld, dan is er iets aan de hand. Verder kunnen we dan de productie meten, de lichaamstemperatuur en ga zo maar door. Al deze gegevens zitten dan samen in een centrale database voor indicatoren. Dat betekent ook minder bedrijfsbezoeken en dus minder besmettingsgevaar.”